

প্ৰথম আৰু অন্তিম পুৰুষাৰ্থ (The first and last effort)

আজি বেহদৰ বাবাই বেহদৰ স্থিতিত স্থিত হৈ বেহদৰ বুদ্ধি-বৃত্তি-দৃষ্টি সম্পন্ন, বেহদৰ সেৱাধাৰী শ্ৰেষ্ঠ সন্তানসকলক 'সাকাৰ' স্বৰূপত 'সাকাৰ' বতনত বেহদৰ স্থানত লগ কৰিবলৈ আহিছেহি। সম্পূৰ্ণ জ্ঞানৰ বা এই পাঠ্যক্ৰমৰ চাৰিওটি বিষয়ৰ মুখ্য সাৰাংশও এই এটাই কথা সেয়া হৈছে 'বেহদ'। বেহদ শব্দৰ প্ৰকৃত স্বৰূপত স্থিত হোৱা, এয়াই প্ৰথম তথা অন্তিমৰ পুৰুষাৰ্থ। প্ৰথমতে বাবাৰ হোৱা অৰ্থাৎ জীয়াই থাকিয়েই (পুৰণি জগতৰ পৰা) মৰা। ইয়াৰো আধাৰ হৈছে দেহ ৰূপী হদৰ পৰা অনাসক্ত হৈ বেহদ দেহী স্বৰূপত স্থিত হোৱা আৰু অন্তিমত ফৰিষ্টা স্বৰূপ হোৱা- ইয়াৰো অৰ্থ হৈছে হদৰ সকলো প্ৰকাৰৰ সম্বন্ধৰ পৰা মুক্ত ফৰিষ্টা হোৱা। গতিকে আদি আৰু অন্তিম পুৰুষাৰ্থ আৰু প্ৰাপ্তি, লক্ষ্য আৰু লক্ষ্য, স্মৃতি আৰু সামৰ্থ্য দুয়োটা স্বৰূপত কি দেখা গ'ল? 'বেহদ'। আদিৰ পৰা অন্তলৈ কোন কোন প্ৰকাৰৰ হদ অতিক্ৰম কৰিছা বা কৰিব লগা আছে। এই লিষ্টখন ভালদৰে জানা নহয়! যেতিয়া সকলো প্ৰকাৰৰ হদৰ বন্ধনৰ পৰা মুক্ত হৈ বেহদ স্বৰূপত, বেহদ ঘৰত, বেহদৰ সেৱাধাৰী তথা সকলো প্ৰকাৰৰ হদৰ ওপৰত বিজয় প্ৰাপ্ত কৰোতা বিজয়ী ৰত্ন হৈ যাবা তেতিয়াহে অন্তিম কৰ্মাৰ্থীত স্থিতিৰ অনুভৱী স্বৰূপ হৈ পৰিবা।

হদ হৈছে অনেক, বেহদ হৈছে এক। অনেক প্ৰকাৰৰ হদ অৰ্থাৎ অনেক 'মোৰ' 'মোৰ'। এজন বাবাই 'মোৰ', দ্বিতীয় আন কোনো নাই এই বেহদৰ 'মোৰ'ত অনেক মোৰ সমাহিত হৈ যায়। বিস্তাৰ সাৰ স্বৰূপ হৈ যায়। বিস্তাৰত যাবলৈ কঠিন অনুভৱ হয়, নে সাৰাংশ ৰূপত কঠিন হয়? গতিকে আদি আৰু অন্তিমৰ পাঠ কি হ'ল? বেহদ। এই অন্তিম লক্ষ্যৰ কিমান ওচৰলৈ আহিছা, ইয়াক নিৰীক্ষণ কৰিবা। হদৰ তালিকাখন সম্মুখত আনি চোৱা ক'লৈকে পাৰ কৰিছা! তালিকাখন বৰ্ণনা কৰাৰ নিশ্চয় আৱশ্যকতা নাই। সকলোৰে ওচৰত অনেক বাৰ শুনা এই তালিকা টোকা বহীত নিশ্চয় লিখা আছে। সকলোৰে ওচৰত বেছিকৈও বেছি সম্পত্তি ডায়েৰি বা টোকা বহীত থাকিব। সকলোৰেই জানা, বৰ্ণনাও বহুত ভালদৰে কৰিব পাৰা। জ্ঞাতাও হৈছা আৰু প্ৰৱক্তাও হৈছা। বাকী কি থাকিল? বাপদাদাইও সকলো শিক্ষক অথবা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ ভাষণ শুনি থাকে। বাপদাদাৰ ওচৰত ভিডিও নাই নেকি বাৰু? তোমালোকৰ দেশত এতিয়াহে ওলাইছে। বাপদাদাইতো আৰম্ভণিৰে পৰা বতনত চায়ো থাকে শুনিও থাকে। বৰ্ণনা কৰাৰ শ্ৰেষ্ঠ ৰূপ দেখি বাপদাদাই শুভেচ্ছা দিয়ে কিয়নো বাপদাদাৰ এটি এটি পইণ্টক ৰমণীয়তাৰে ভিন্ন ভিন্ন ৰূপত শুনোৱা। যিদৰে কথিত আছে বাবাতো বাবায়ো কিন্তু সন্তান সকল বাবাৰ শিৰৰ মুকুট। এইদৰে শুনোৱাত বাবাৰো ওপৰত। বাকী কি অনুসৰণ কৰিব লাগে? তৃতীয়তো অৱস্থা হৈছে- পাৰ কৰোতা। ইয়াত কোনো নহয় কোনোৱে হদৰ প্ৰাচীৰ পাৰ কৰোতে, সেই হদৰ প্ৰাচীৰতে ওলমি যায়, কোনোৱাই ফাঁচি যায়। পাৰ কৰোতা কোনো কোনো লক্ষ্যৰ ওচৰত দেখা পোৱা যায়। যিকোনো প্ৰকাৰৰ হদক পাৰ কৰাৰ চিহ্ন কি দেখা যাব বা অনুভৱ হব বাৰু? পাৰ কৰাৰ চিহ্ন হৈছে পাৰ কৰিব আৰু অনাসক্ত হ'ব। গতিকে অনাসক্ত হোৱাই হৈছে পাৰ কৰাৰ চিন। অনাসক্ত স্থিতি অৰ্থাৎ উৰন্ত কলাৰ চিন। উৰন্ত চৰাই হৈ এই কল্প বৃক্ষৰ ডালত আহিব। উৰন্ত কলাৰ বেহদৰ সমৰ্থ স্বৰূপত কৰ্ম কৰিলে আৰু উৰিল। কৰ্মৰূপী ডালৰ বন্ধনত বান্ধ নাখাব। কৰ্মবন্ধনত বান্ধ খোৱা অৰ্থাৎ হদৰ পিঞ্জৰাত বান্ধ খোৱা। স্বাধীনৰ পৰা পৰাধীন হোৱা। পিঞ্জৰাত আৱদ্ধ চৰাইক উৰন্ত চৰাই বুলিতো কোৱা নহ'ব নহয়। এনেকুৱা কল্প বৃক্ষৰ ভিন্ন ভিন্ন কৰ্মৰ ডালত বাবাৰ উৰন্ত চৰাই ৰূপী শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকল কেতিয়াবা কেতিয়াবা দুৰ্বলতাৰ হাতত পৰি ডালৰ বন্ধনত আহি যায়। পিছত কি কৰে? কাহিনী শুনিছা নহয়! ইয়াকে কোৱা হয় হদক পাৰ কৰাৰ শক্তি কম। এই কল্প বৃক্ষৰ ভিতৰত চাৰি প্ৰকাৰৰ ডাল আছে। কিন্তু পাচ নম্বৰ ডালৰ আকৰ্ষণ বহুত বেছি। গ'ল্ডেন, চিলভাৰ, কপাৰ, আইৰন আৰু সংগম হৈছে

হীৰাৰ ডাল। পিছত হিৰো হোৱাৰ পৰিবৰ্তে হীৰাৰ ডালত ওলমি যায়। সংগম যুগৰে কৰ্ম সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ। এই শ্ৰেষ্ঠকৰ্মই হৈছে হীৰাৰ ডাল। সংগমযুগী যিয়েই শ্ৰেষ্ঠ কৰ্ম নহওক কিয় কিন্তু শ্ৰেষ্ঠ কৰ্মৰ বন্ধনতো যদি বান্ধ খাই যোৱা যাক আন শব্দত তোমালোকে সোণৰ শিকলি বুলি কোৱা। শ্ৰেষ্ঠ কৰ্মতো যদি হদৰ কামনা থাকে সেয়া সোণৰ শিকলি। যদিও ডাল হীৰাৰ, শিকলিও সোণৰ কিন্তু বন্ধনতো বন্ধনেই নহয়! বাপদাদাই সকলো উৰন্ত চৰাই বিলাকক সোঁৱৰাই দিছে, সকলো বন্ধনবিলাক অৰ্থাৎ হদক পাৰ কৰোতা হোৱা।

আজিৰ বিশেষ সংগঠন হৈছে বিশেষ গোপালকৰ মাতাসকলৰ। ইমান ডাঙৰ সংগঠন দেখি গোপালো (বাবা) সুখী হৈছে। বাপদাদায়ো অতি মৰমৰ মাতাসকলৰ কাৰণে “বন্দে মাতৰম” কয় কিয়নো নতুন সৃষ্টিৰ প্ৰতিস্থাৰ কাৰ্য্যত ব্ৰহ্মাবাইয়ো মাতা গুৰু সকলক সকলো সমৰ্পণ কৰিছিল। এই ঈশ্বৰীয় জ্ঞানৰ বৈশিষ্ট বা নবীনতাই হৈছে শক্তি অৱতাৰক আগত ৰখা। মাতাক গুৰু হিচাপে পৰম্পৰা স্থাপন, এয়াই নবীনতা সেইবাবে সোঁৱৰণী হিচাপেও গোমুখৰ গায়ন-পূজন আছে। দৰাচলতে হদৰ মাতা নহয় কিন্তু জগতমাতা হোৱাইক ! নিচা আছে নহয়! জগতৰ কল্যাণ কৰোতা হোৱা, জগত কল্যাণকাৰী অৰ্থাৎ বিশ্বকল্যাণকাৰী। কেৱল ঘৰ কল্যাণকাৰীতো নোহোৱা নহয়। কেতিয়াবা ঘৰ কল্যাণকাৰীৰ গীত শুনিছা নেকি? বিশ্বকল্যাণকাৰীৰ শুনিছা। গতিকে এনেকুৱা বেহদ মাতাসকলৰ সংগঠন, শ্ৰেষ্ঠ সংগঠন হ'ল নহয়! মাতাসকলতো অনুভৱী স্বৰূপ হোৱা নহয়! কুমাৰীসকলক ঠগ প্ৰবঞ্চনাৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ শিক্ষা দিব লগা হয়। মাতাসকলতো অনুভৱী হোৱাৰ বাবে হদৰ প্ৰবঞ্চনাত আহত নোহোৱা নহয়! গৰিষ্ঠসংখ্যকেই নতুন। কণমানি নতুন সন্তানৰ ওপৰত এনেও বহুত মৰম ওপজে। বাপদাদাইও মাতাসকলক “আহি ভালেই কৰিলা” বুলি স্বাগতম জনাইছে। আচ্ছা।

এনেকুৱা সদায় বেহদৰ স্থিতিত স্থিত হৈ থকা, সদায় উৰন্ত চৰাই হৈ, উৰন্ত কলাত উৰোতা, সদায় অন্তিম ফৰিষ্টা স্বৰূপৰ অনুভৱ কৰোতা, সদায় বাবাৰ সমান কৰ্মবন্ধনৰ পৰা কৰ্মাতীত, এনেকুৱা লক্ষ্যৰ সমীপ শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলক বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

সেৱাধাৰী সকলৰ প্ৰতি:-

বাপদাদাই সকলো নিমিত্ত সেৱাধাৰী সন্তানসকলক কি ৰূপত চায় বাৰু? নিমিত্ত সেৱাধাৰী অৰ্থাৎ বাবাক অনুসৰণ (follow father) কৰোতা। বাবাইয়ো সেৱাধাৰী হৈয়েই আহে নহয়। যি ভিন্ন ভিন্ন ৰূপ আছে সেয়াও সেৱাৰ বাবেই। সেয়েহে বাবাৰো বিশেষ ৰূপ সেৱাৰেই। গতিকে নিমিত্ত সেৱাধাৰী অৰ্থাৎ বাবাক অনুসৰণ কৰোতা। বাপদাদাই প্ৰতিজন সন্তানক সেই দৃষ্টিৰে চায়। বাপদাদাৰ সেৱাৰ কাৰ্য্যত আদি ৰত্ন হোৱা নহয়! জন্মতেই বাবাই কি গিফট দিছে? সেৱাই দিছে নহয়। সেৱাৰ গিফটৰ আদি ৰত্ন হোৱা। বাপদাদাই সকলোৰে বিশেষত্ব জানে। জন্মতেই বৰদান পোৱা এয়াও ড্ৰামাৰ ভিতৰত হিৰো পাৰ্ট। দৰাচলতে সকলোৰে সেৱাধাৰী কিন্তু জন্মতেই সেৱাৰ বৰদান পোৱা আৰু আৱশ্যকতাৰ সময়ত নিমিত্ত হোৱা-এয়াও কোনো কোনোৰ বিশেষত্ব। যিয়েই আৱশ্যকতাৰ সময়ত সেৱাৰ সহযোগী হয়, এনেকুৱা আত্মাৰ আৱশ্যকতা সদায় থাকে। আচ্ছা-সকলোৰে নিজা নিজা বিশেষত্ব আছে, যদি এজন এজনৰ বিশেষত্ব বৰ্ণনা কৰা যায় তেতিয়া কিমান সময় লাগিব। কিন্তু বাপদাদাৰ ওচৰত প্ৰত্যেকৰে বিশেষত্ব সদায় ওচৰত আছে। প্ৰত্যেকৰ মাজত কিমান বিশেষত্ব আছে, কেতিয়াবা নিজে নিজক চাইছানে? সকলোৰে মাজত নিজা নিজা বিশেষত্ব আছে কিন্তু বাপদাদাই বিশেষ আত্মাসকলক এটাই কথা বাৰে বাৰে স্মৃতিত সোঁৱৰাই থাকে, কোনতো বাৰু? যেতিয়া কোনো সেৱা ক্ষেত্ৰত আহা, প্লেনিং ৰচা বা প্ৰেক্টিকেলত আহা তেতিয়া সদায় বাবাৰ সমান স্থিতিত স্থিত হৈ পিছত কোনো প্লেন ৰচিবা আৰু প্ৰেক্টিকেলত আনিবা। যিদৰে বাবা সকলোৰে, কোনোৱেতো নকয় যে এওঁ অমুকৰ পিতাক, অমুকৰ নহয়, সকলোৰে ক'ব মোৰ বাবা। সেইদৰে যি সকল

নিমিত্ত সেৱাধাৰী, তেওঁলোকৰ বিশেষত্ব এয়াই যে সকলোৰে উপলব্ধি কৰে, অনুভৱ কৰে যে এওঁ আমাৰ। ৪-৫ জনৰে, আমাৰ নহয়, এয়া হ'ব নালাগে। আমাৰ, সকলোৰে মুখৰ পৰা নোলালেও সংকল্পৰূপত হলেও ইমার্জ হওঁক এওঁ আমাৰ-ইয়াকে কোৱা হয় ফল' ফাদাৰ। সকলোৰে যাতে আমাৰ নিচিনা অনুভৱ কৰে। এয়াই বাবাৰ প্ৰথম পদক্ষেপ। এয়াইতো বাবাৰ বৈশিষ্ট। প্ৰত্যেকৰে মনৰ পৰা ওলায় "মোৰ বাবা"। "তোমাৰ বাবা" বুলি কোনোৱাই কয় জানো? গতিকে এওঁ মোৰ বেহদৰ ভাই বা ভনী বা দিদি বা দাদী, এয়াই সকলোৰে মনৰ পৰা শুভ আশীৰ্বাদ ওলাওঁক। এওঁ মোৰ কিয়নো যতেই নাথাকা কিয় বিশেষ আত্মা সকলতো বেহদৰ হয় নহয়! নিমিত্ত সেৱাৰ অৰ্থত যতেই নাথাকা কিয় কিন্তু হোৱাতো বেহদ সেৱাৰ নিমিত্ত। প্লেনো বেহদৰ, বিশ্বৰ কৰা নে নিজৰ নিজৰ স্থানৰ কৰা। এয়াতো নকৰা নহয়! বেহদৰ প্লেন গঢ়া দেশ-বিদেশ সকলোৰে বনোৱা নহয়! গতিকে বেহদৰ ভাবনা, বেহদৰ শ্ৰেষ্ঠ কামনা-এয়া হৈছে ফল' ফাদাৰ। এতিয়া এইটো প্ৰেক্ষিতকৈ অনুভৱ কৰা। এতিয়া তোমালোক সকলোৰে প্ৰাপ্ত-বয়স্ক। প্ৰাপ্ত-বয়স্কৰ অৰ্থই হৈছে অনুভৱী। বহুত কথাৰ অনুভৱী হোৱা নহয়! কিমান অনুভৱ আছে! এটাতো নিজৰ অনুভৱ দ্বিতীয়তে অনেকৰ অনুভৱৰে অনুভৱী। অনুভৱী আত্মা অৰ্থাৎ প্ৰাপ্ত-বয়স্ক আত্মা। এনেও যদি কাৰোবাৰ বয়স হয় তেতিয়া হদৰ হিচাপত তেওঁক কোনোৱাই পিতা, ককা বুলি কয়। এনেকুৱা বেহদৰ অনুভৱী অৰ্থাৎ সকলোৰে যাতে আপোন অনুভৱ কৰে।

সহযোগী আত্মাসকলকতো বাপদাদাই সহযোগৰ পৰিবৰ্তে স্নেহ দিয়ে। সহযোগী হোৱা অৰ্থাৎ সদায় স্নেহৰ পাত্ৰ হোৱা সেইবাবে দিব কি, সকলোকে স্নেহেই দিব। সকলোৰে অনুভৱ কৰক এওঁ স্নেহৰ ভাণ্ডাৰ। প্ৰতিতো খোজত, প্ৰতিতো দৃষ্টিত স্নেহৰ অনুভৱ হওঁক। এয়াইতো বিশেষত্ব নহয়! এনেকুৱা কোনো প্লেন গঢ়া যে আমি কি কৰিম। বিশেষ আত্মাৰ বিশেষ দায়িত্ব কি? বিশেষ কৰ্ম কি? যি সাধাৰণতকৈ অলপ বেলেগ। যদিয়ো ভাৱনাত সমানতা ৰাখিব লাগে কিন্তু দেখা যাওঁক এওঁলোক বিশেষ আত্মা। প্ৰতিতো খোজত বিশেষত্বৰ অনুভৱ হওক তেতিয়াহে কোনোবাই মানিব এওঁলোক বিশেষ আত্মা। বিশেষ আত্মা অৰ্থাৎ বিশেষ কৰ্ম কৰোতা। কওঁতা নহয় কৰোতা। আচ্ছা।

মহাবীৰ সন্তান সদায় স্বাস্থ্যবান কিয়নো মন স্বাস্থ্যবান, শৰীৰেতো খেলা কৰে। মনত যদি ৰোগ হয় তেতিয়া ৰোগী বুলি কোৱা যাব, যদি মন নিৰোগী তেতিয়া সদায় স্বাস্থ্যবান। কেৱল অন্তিম শয়নত বিষ্ণুৰ সমান জ্ঞান স্মৰণ কৰি আনন্দিত হব। এয়াই খেলা। যিদৰে সাকাৰ বাবাই বিষ্ণুৰ সমান ভৰিৰ ওপৰত ভৰি তুলি খেল কৰিছিল নহয়। স্মৰণ কৰি মনন শক্তিৰ দ্বাৰা আৰু সাগৰৰ গভীৰত যোৱাৰ সুবিধা পোৱা যায়। যেতিয়া সাগৰৰ গভীৰত যাবা তেতিয়া বাহিৰৰ পৰা অদৃশ্য হব। গতিকে ৰূমত নহয় সাগৰৰ তলিত আছা। নতুন-নতুন ৰত্ন উলিয়াবলৈ তলত গৈছা।

কৰ্মভোগৰ ওপৰত বিজয় প্ৰাপ্ত কৰি কৰ্মযোগীৰ ষ্টেজত থকাকেই কোৱা হয় বিজয়ী ৰত্ন। সদায় এইটো স্মৃতিত থাকে যে এয়া কষ্ট নহয় কিন্তু নতুন বিশ্বৰ বাবে যোজনা। জিৰণিৰ সময় পাইছা নহয়, জিৰণি সময়ৰ কাম কি? নতুন যোজনা কৰা। শয্যাও প্লেনিংৰ স্থান হৈ গ'ল।

মাতৃসকলৰ গ্ৰুপৰ লগত:

সকলোৰে এনেকৈ অনুভৱ কৰানে যে ভাগ্যৰ তৰা জিলিকি আছে? যিসকল জিলিকি থকা তৰাক দেখি আন আত্মাসকলেও তেনেকুৱা হ'বলৈ প্ৰেৰণা পাই আছে, এনেকুৱা তৰা হোৱা নহয়! কেতিয়াবা তৰাৰ উজ্জ্বলতা কম হৈ নাযায় নহয়! অবিনাশী বাবাৰ অবিনাশী তৰা হোৱা নহয়! সদায় এক ৰসত থাকানে নে কেতিয়াবা উৰন্ত কলা কেতিয়াবা স্তব্ধ কলা? সদায় উৰন্ত কলাৰ যুগ। উৰন্ত কলাৰ সময়ত যদি কোনোবাই নিম্নগামী কলাও কৰে তেতিয়া ভাল নালাগিব। প্লেনত যাব পালে আন

বাহন ভাল লাগিব জানো? গতিকে উৰন্ত কলাৰ সময়ত তললৈ নাহিবা। সদায় ওপৰত থাকিবা। পিঞ্জৰাৰ পখী নহয়, পিঞ্জৰা ভাঙি গ'ল নে দুই এডাল খুটি এতিয়াও বাকী বৈ গৈছে।

সুস্থ তাৰ এডালো যদি থাকি যায় তেন্তে সেইডালেও নিজৰ ফালে আকৃষ্ট কৰিব। ১০ ডাল ৰচি চিঙি দিলা, এডাল থাকি গ'ল তেন্তে সেইডালেও নিজৰ ফালে আকৃষ্ট কৰিব। গতিকে সকলো ৰচি চিঙি দিওঁতা, সকলো প্ৰকাৰৰ হৃদ অতিক্ৰম কৰোতা এনেকুৱা বেহদৰ উৰন্ত পখীয়ে হৃদৰ বন্ধনত বান্ধ খাব নোৱাৰে। ৬৩ জন্ম দেখোন হৃদৰ বন্ধনতে বান্ধ খাই থাকিলা। এতিয়া এটা জন্ম হৃদৰ পৰা মুক্ত হোৱা, এই এটা জন্ম হৈছেই হৃদৰ পৰা মুক্ত হোৱাৰ, গতিকে যেনেকুৱা সময় তেনেকুৱাই কাম কৰিব লাগে, নহয় জানো। সময় হৈছে উঠাৰ আৰু কোনোবা যদি শুই থাকে ভাল লাগিব জানো? গতিকে সদায় হৃদ অতিক্ৰম কৰি বেহদত থাকিবা। মাতৃ সকলৰ অবিনাশী বিবাহৰ তিলকতো (ফোট) লাগি আছে নহয়। যেনেকৈ লৌকিকত বিবাহৰ চিহ্ন তিলক তেনেকৈ অবিনাশী বিবাহ অৰ্থাৎ সদায় স্মৃতিৰ তিলক যেন লাগি থাকে। এনেকুৱা বিবাহিতা মহিলাসকল ভাগ্যৱতী। কল্প কল্পৰ ভাগ্যৱান আত্মা হোৱা। এনেকুৱা ভাগ্য যি কোনেও কাঢ়ি নিব নোৱাৰে। সদায় অধিকাৰী আত্মা হোৱা, বিশ্বৰ মালিক, বিশ্বৰ ৰাজ্যই তোমালোকৰ হৈ গ'ল। ৰাজ্য নিজৰ, ভাগ্য নিজৰ, ভগৱান নিজৰ ইয়াকে কোৱা হয় অধিকাৰী আত্মা। অধিকাৰী হ'লে পৰাধীনতা নাথাকে।

প্ৰশ্ন: তোমালোক সন্তানসকলৰ উপাৰ্জন অখুট আৰু অবিনাশী হয়, সেয়া কেনেকৈ?

উত্তৰ: তোমালোকে এনেকুৱা উপাৰ্জন কৰা যি কেতিয়াও কোনেও কাঢ়ি নিব নোৱাৰে। কোনো ধৰণৰ খেলি-মেলি হ'ব নোৱাৰে। অন্য উপাৰ্জনৰ ক্ষেত্ৰত ভয় থাকে কিন্তু এই উপাৰ্জন যদি কোনোবাই কাঢ়ি নিবও বিচাৰে তেতিয়াও তোমালোক সুখীহে হ'বা কিয়নো তেওঁলোকে উপাৰ্জন কৰোতা হৈ যাব। যদি কোনোবাই কাঢ়ি নিবলৈ আহে আৰু বেছিহে সুখী হ'বা, ক'বা লৈ যোৱা। তাৰ দ্বাৰা আৰু বেছিহে সেৱা হৈ যাব। গতিকে এনেকুৱা উপাৰ্জন কৰোতা শ্ৰেষ্ঠ আত্মা হোৱা। অচ্ছা। ওম শান্তি।

বৰদান: সেৱাৰ প্ৰত্যক্ষ ফল খাই সদায় স্বাস্থ্যৱান, ধনী আৰু সুখী হৈ থাকোতা সদায় সুখী-সন্তোষী হোৱা।

(May you be constantly happy-hearted and remain ever healthy, wealthy and happy by eating the instant fruit of service)

যেনেকৈ লৌকিক জগততত কোৱা হয় - তাজা ফল খালে স্বাস্থ্যৱান হৈ থাকিবা। স্বাস্থ্যৱান হৈ থকাৰ সঁজুলি ফল বুলি কয় আৰু তোমালোক সন্তানসকলেতো প্ৰতি চেকেণ্ডত প্ৰত্যক্ষ ফল খাওঁতা সেয়েহে তোমালোকক যদি কোনোবাই সোধে যে খবৰ কেনেকুৱা? তেতিয়া ক'বা - মই সুখী আৰু ফৰিষ্টাৰ দৰে চলি আছো, মই স্বাস্থ্যৱান, ধনী গতিকে সুখীও। ব্ৰাহ্মণ কেতিয়াও উদাস হ'ব নোৱাৰে।

শ্লগান: পৱিত্ৰ আত্মাই স্বচ্ছতা আৰু সত্যতাৰ দৰ্পণ।

(A pure soul is a mirror of cleanliness and truth)